

„Fouftager“ ſkal tilføies „ſtattepligtigt Olfat“; men det finder den ærede Ordfører jo meget let ud af.

Formanden: Jeg antager, at Trykfeilen beſtaar i, at Semifommaet ikke ſkal være der, og at Ordet „Fouftager“ ſkal gaa ud. Hvis dette er Tilfældet, rette vi det ſtrag, ſaa ere vi ude over den Banſkeliſhed.

Hauerslev: Den ærede Ordfører, ſom idag har havt Ordet for at forſvare og begrunde Forſlaget om en Olfat, fremhævede, at Udvalget har havt et overordentligt Arbejde med at komme til en Overenſtomſt og fatte en Beſlutning om denne Olfat. Jeg kan ogſaa ſaa godt forſtaa, at Udvalget har havt meget Arbejde derved, og det viſer ſig jo ogſaa gennem den Betænkning, ſom er forelagt, idet det har givet ſig Udſlag i forſkjellige Forſlag, ſom ere blevne aftrykte, og ſom Thingets Medlemmer kunne gjøre ſig beſkjendte med. Men naar Ordføreren udtalte, at der til Slutning var blevet en lykkelig Samſtemning, og at han gjerne vilde have, at denne ſkulde give ſig Udſlag i, at Thingets Medlemmer gif ind paa Udvalgets Forſlag, ſom Ordføreren har ſagt, at Udvalget har fundet antageligt, ſaa ſynes det mig dog, at der deri maatte ligge, og jeg har ogſaa et beſtemt Indtryk af, at det er ſaaledes, at Udvalgets enkelte Medlemmer ikke finde det fuldt ud tilfredsſtillende. Naar nogle af dem have fundet det „antageligt“ og ere gaaede med dertil, har det ſnarere ſin Grund deri, ſom den ærede Ordfører ſagde, at man ikke tilſtræffelig, antager jeg, har drøftet det Spørgsmaal, ſom ſkulde afgjøre forud, om man overhovedet ſkulde gaa ind paa en Olfat eller ikke. Det har nu hele Tiden ſtaaet tvivlſomt for mig, hvorvidt man ſkulde gaa ind paa en Olfat eller ikke; men efterat jeg ſer Udvalgets Arbejde foreligge, kan jeg ikke negte, at min Tvivl vøyer i betydelig Grad. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (B. Pedersen) antydede, da han forſvarede ſit Underændringsforſlag, ſom ſin Hovedgrund for at gaa ind paa Skatten Misbrugen af baieriſk Olfat. Jeg tror ikke, at Udvalget deler denne Betragtning, thi ſaa vilde det i en ganſke anderledes Grad have beſtattet dette Olfat. Det vil jo ikke ſige Noget at beſtatte det med $\frac{1}{2}$ Ore pr. $\frac{1}{2}$ Flaſke; der vil ſandelig blive drukket ligesaa meget med den Stat ſom uden den, det er aabenbart. Det er ogſaa ſagt andetſteds fra, at man maatte have en Stat paa baieriſk Olfat, da den megen Odrifning var ſaadelig for Sundheden; man ſer jo Folk, der kaldes Olfatønder, fordi de beruſe ſig i baieriſk Olfat, og det maa

være i høi Grad fordærbeligt for Samfundet. Men jeg vil dertil bemærke, at for mig ſtiller det ſig ſaaledes, at en Beruſe i Brændevin er i en ganſke anderledes Grad ødelæggende for Sundheden end Brugen af Olfat, og ſom min Autoritet derfor har jeg ſaa godt ſom alle Væger. Thi hvad ſige Lægerne? De tilraade endog for mangfoldige indvortes Sygdomme netop Brug af baieriſk Olfat og det ikke alene for Mænd, men ogſaa for Kvinder. Jeg ſkulde mene, at vil man forhindre Misbrug, ſaa er der ogſaa mangfoldige andre Ting, man nyder, ſaa vel Drikkeſom Spiſevarer, hvis Misbrug forvolder en tidlig Død, ja jeg tør vel ſige, ogſaa efter Vægerne Erklæring, at der turde gives ligesaa mange Menneſker, ſom ſpiſe ſig ihjel, ſom Menneſker, der drikke ſig ihjel. Jeg vil nødig miſforſtaas, men vilde gjerne have det forſtaaet ſaaledes, at det er ved Misbrug, ved for ſtor en Nydelse af for gode og for ſtore Dvanta Spiſevarer, at de forkorte Livet — og ligeledes forholder det ſig med Drikkevarer — medens Brugen af de ſamme Ting kan være ſund. Alſaa er det ikke de Grunde, der motivere en Skat paa Olfat, men der maa være andre Grunde. Den væſentligſte Grund, ſom det ærede Udvalg har fremſat for en Olfat, er egentlig Pengeſpørgsmaalet, den Indtægt, en ſaadan Stat ſkulde give, men ligesaa lidt ſom den ærede 1fte Landſtingsmand for 10de Kreds (Seſſen) kan jeg finde, at Tidspunktet er godt valgt til at oprifte et ſaadant godt Statteobjekt. Naar jeg ſiger „et godt Statteobjekt“, vil jeg have det forklaret ſaaledes, at det er en Stat, ſom kan ramme og i Virkeligheden tilflyde Statskaſſen. Men hvad bydes der for den nye Skat, ſom her ſøges indført? Ja, det ſtiller ſig her for mig ligesom for den ærede 1fte Landſtingsmand for 10de Kreds. Der bydes ikke noget Poſitivt, og det vilde vi gjerne have. Man ſkal altid være klar med ſig ſelv over, naar vi ville ſtabe en ny Stat og en Stat af den Natur, ſom der her er Tale om, hvor ſtort et Beløb man maa ofre for at faae et viſt beſtemt Beløb ind i Statskaſſen, og i den Henſeende forekommer det mig, at det er et meget betydeligt Offer, man maa bringe. Det Gneſte, jeg har ſet, at der i Virkeligheden vindes ved denne Lovs Gjennemførelſe, er ikke for Statskaſſen; thi det Beløb, der er Tale om, trænger den ikke til for Diebliffet. De Gneſte i vort Samfund, der med Glæde maa ſe hen til, at denne Olfat paalægges, ere de Mange, der ſtaa og vente med Vængjel paa at faae Beſtillinger ſom Toldofficerer. Det er os Alle beſkjendt, at den mægeſte og bekvemſte